

Goed slapen Psalm 3

Rev Dr Jos Strenght

Heliopolis 2011

Koning David moest uit Jeruzalem vluchten, omdat zijn eigen zoon Absalom de macht in het land Israël wilde overnemen. David verkeerde in groot gevaar! Een staatsgreep.

In deze context van gevaar bad David zijn gebed tot God. Hij had veel vijanden; hun aantal was sterk toegenomen. David voelde zich een minderheid. Velen waren tegen hem. Als dat onze situatie is, zoals bij David, dan kunnen we maar beter tot God bidden.

Ook wij verkeren in gevaar. Gevaren van politieke strijd. Van religieuze vijandschap. Misschien van ziekte. Of armoede. En elke christen staat altijd bloot aan de grote gevaren van zonde, ongehoorzaamheid aan God en verleiding.

David maakte zich zorgen over zijn vijanden, die hem bespotten en zeiden: ‘God zal hem niet redden...’

Het is pijnlijk als andere mensen ons bespotten. We willen serieus genomen worden. Het is nog erger als wij dat kleine stemmetje in ons hoofd geloven dat zegt: ‘God zal mij niet helpen... Hij is er niet voor mij...’

1. Bid

Het beste antwoord op deze twijfel is gebed. Leg het voor aan de Heere. ‘Heere ik weet niet zeker of U mij zult helpen... Wilt U mij alstublieft te hulp komen!’

En in het gebed, terwijl wij Hem ontmoeten, met Hem spreken en naar Hem luisteren, zal Hij ons eraan herinneren dat Hij een God is die redt. Hij is onze Vader. Onze Heer eis heel dicht bij ons. Dat is wat ook David tot God bad:

U bent een schild om mij heen; mijn eer, U heft mijn hoofd omhoog...

God is ons schild tot bescherming. Wanneer de moeilijkheden komen, is Hij er. Wanneer wij veel problemen hebben, is Hij onze hulp. Wanneer verleidingen komen en zondige verlangens overweldigend lijken, komt God u te hulp. Want Hij is uw schild, overal om u heen.

Hij is ook uw eer. Origenes van Alexandrië waarschuwt ons in zijn uitleg van deze psalm dat wij onze eer nergens anders moeten zoeken dan in onze Heer. Hij schreef:

Mensen zoeken hun eer op verschillende plaatsen: sommigen in hun natie, sommigen in hun afkomst, sommigen in hun schoonheid, sommigen in hun lichamelijke kracht of in hun vaardigheid in wedstrijden.

Maar niets daarvan is blijvend. Wij dienen de heerlijke, eeuwige Vader, en Zijn heerlijkheid is de onze. Wat een voorrecht om Zijn kind te zijn. De heerlijkheid van onze Vader is ook onze heerlijkheid. Zijn rijkdom is onze rijkdom. Zijn eeuwigheid is onze eeuwigheid. Zijn kracht is onze kracht. Wij behoren tot Zijn eeuwige Koninkrijk.

Er kan veel gezegd worden over deze ‘heerlijkheid’ van God die ook de onze is. Het heeft zeker te maken met het feit dat God niet alleen een beschermend schild buiten ons is; Hij is zelfs, op een mysterieuze wijze, in ons. Jezus zei tegen zijn discipelen:

Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid,

namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.

Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik kom weer naar u toe.

Nog een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien, maar u zult Mij zien, want Ik leef en u zult leven.

Op die dag zult u inzien dat Ik in Mijn Vader ben, en u in Mij, en Ik in u. (Johannes 14:16-20)

Hoorde u dat? De Heilige Geest van God woont bij ons, is onder ons, en is in ons. Zoals Jezus in ons is, en wij in Hem, en Hij in de Vader.

Wij zijn innig verbonden met God, Vader, Zoon en Heilige Geest. Wat een heerlijkheid voor ons. Wat een troost in tijden van nood. Wat een bescherming tegen onze vijanden!

Geen wonder dat David, midden in zijn problemen, ook kon spreken over God als Degene ‘die mijn hoofd omhoog heft’.

Midden in ons dagelijks leven mogen wij ons hoofd opheffen. Niet omdat wij succes hebben gehad in demonstraties, niet omdat ons werk goed gaat of omdat wij een gemakkelijk leven hebben. Wij mogen ons hoofd opheffen omdat God ons hoofd omhoog heft. Hij maakt ons tevreden, ja zelfs trots. Niet trots op onszelf, maar trots dat Hij ons beschermt en onze eer is. Hef uw hoofd op!

Ervaren wij dit elke dag? Nee, natuurlijk niet. Ervaren wij dit automatisch wanneer wij problemen hebben? Nee. David ervoer dit en verheugde zich erin *toen hij tot God riep*. Het was een antwoord op gebed.

Onze situatie, wat die ook is, moet ons naar God drijven, om bij Hem te zijn en van Hem te vragen wat we nodig hebben.. Dan zal Hij ons schild zijn, onze eer, Degene die ons hoofd opheft.

Wij moeten God vragen en onszelf elke dag eraan herinneren: ‘Hij is bij mij – om mijn hulp te zijn in nood, mijn licht in de duisternis, mijn kracht wanneer ik zwak ben.’

David bad en God antwoordde hem vanaf Zijn heilige berg. Die heilige berg was natuurlijk de berg Sion in Jeruzalem. Daar was David door God als koning over Israël aangesteld; daar stond de ark, de troon van God. Hoewel David uit Jeruzalem was gevlucht, bleef God hem vanaf Zijn heilige berg antwoorden en zegenen.

Die heilige berg, Sion, was heilig omdat het verbonden was met God in de hemel. De tempel was heilig omdat het verbonden was met de hemelse tempel. De ark was Gods troon omdat die verbonden was met Gods troon in de hemel.

De mensheid kan zich verzetten tegen God, tegen Zijn Gezalfde Christus, tegen Gods gezalfde dienaren, maar God zit op Zijn troon en zal ons nooit verlaten.

God zal ons nooit verlaten, want hij troont in uw leven; hij woont in u, Zijn tempel. U bent verbonden met God in de hemel.

2. Slaap

Opmerkelijk is hoe David vervolgens beschrijft dat hij goed slaapt. Veel kerkvaders zagen hierin een profetie over Jezus, die zou sterven en op de derde dag opstaan. Augustinus gebruikt hiervoor een humoristisch argument:

Tenzij men in deze slaap de dood ziet en in het ontwaken de opstanding van Christus die zo werd geprofeteerd, blijft slechts de dwaze veronderstelling over dat de profeet ons het opmerkelijke nieuws wilde meedelen dat hij in slaap viel en later weer wakker werd! (De Stad van God, 17.18)

Misschien kunnen wij hierin een profetie over Jezus zien, maar ik ben het hier niet eens met Augustinus. Voor David was het heel belangrijk om ons te vertellen dat hij goed sliep. Het punt is dat hij, ondanks zijn problemen, een goede nachtrust kon hebben omdat hij wist dat God hem weer zou laten ontwaken.

Zijn vijanden probeerden hem te vinden en te doden! Zou u dan goed slapen?

Ik weet niet hoe het met uw slaapgewoonten is, maar wanneer ik problemen heb, kan dat mij soms mijn slaap kosten. Misschien kent u de ervaring van piekeren in bed over problemen en hoe die op te lossen. Soms kunnen ze zo overweldigend zijn...

Een goede gewoonte voor mij is om de dingen die ik moet oplossen op te schrijven. Zaken die echt beslissingen vereisen. Problemen waarmee ik te maken heb.

Schrijf ze op een lijst; nummer ze van 1 tot 10. Pak ze, voor zover mogelijk, biddend één voor één aan. Gebruik een agenda en noteer wanneer u aan welk probleem zult werken. Laat het niet in uw hoofd rondcirkelen, maar zet het op papier. Dat helpt vaak goed bij het oplossen van problemen en het voorkomen van slapeloze nachten.

Wij moeten biddend aan onze problemen werken. Zelfs dan zijn veel problemen te groot om zo op te lossen. Misschien hebt u iemand nodig om u te helpen. Bespreek uw problemen met anderen; anderen kunnen van hulp zijn.

Maar in ieder geval – spreek met God zoals David deed. Roep tot de Heer. En zelfs midden in onopgeloste problemen – gezondheid, geldzaken, problemen in uw gezin, of wat dan ook... kunt u naar bed gaan en slapen... wetend dat God u draagt.

Slecht slapen maakt onze problemen vaak groter – we zijn te moe om helder te denken.

3. Bid voor anderen

David was door God geroepen om Israël als koning te regeren. Hij was er niet tevreden mee alleen zelf veilig te zijn – hij nam geen genoegen met minder dan volledige overwinning op zijn vijanden.

Daarom riep hij God op om op te staan en al zijn vijanden te verslaan, hen op de kaak te slaan en hun tanden te breken. Een ruw beeld dat misschien onaangenaam klinkt, maar het laat wel Davids nood zien. Zijn vijanden moesten verslagen worden. En God deed dat ook.

In de laatste regel van de psalm, de laatste woorden van het gebed, bidt David dat God Zijn volk zal zegenen. Hier gaat het gebed verder dan Davids eigen behoeften. En ik denk dat dit ook onze houding moet zijn, die ons helpt om beter om te gaan met onze eigen zorgen en problemen.

Laten wij ons leven leiden in vertrouwen dat God onze redding is; Hij kan ons helpen en Hij wil ons helpen. Maar laten wij in onze donkere

momenten niet zo op onszelf gericht zijn dat wij vergeten ook voor anderen te bidden. Dat helpt ons ook om onszelf en onze problemen in een ander perspectief te zien.

Sommige van onze problemen kunnen worden opgelost. Maar niet al onze problemen in dit leven zullen worden opgelost. We moeten met veel blijvende kwesties leven. En als we een paar 'vijanden' verslaan, krijgen we er de volgende dag weer een paar voor in de plaats. Dat is het leven.

Conclusie

Als wij voor onze Heer Jezus Christus willen leven, zullen wij altijd onze strijd hebben. Wij zullen moeten leven met ziekte en met veel andere dingen die een normaal onderdeel zijn van dit aardse leven. En dan zijn daar mensen die tegen ons zijn. En verleidingen tot zonde, het niet liefhebben van God zoals wij zouden moeten, het niet liefhebben van onze naaste als onszelf.

Tot onze laatste dag zullen wij moeten strijden. Maar laten wij ze alle problemen die we tegenkomen, tegemoet treden, één voor één, met de hulp van de Heere.

David eindigt met deze belangrijke verkondiging: *Het heil is van de Heere*. Redden is Zijn natuur. Vertrouw daarom op Hem en bid tot Hem om hulp.

En ook al ervaren wij strijd op strijd in ons leven, probleem op probleem, en voelen wij ons soms verslagen – wij weten dat de uiteindelijke overwinning, op de laatste dag, van ons is, omdat God een reddende God is. Ons helpen, dat is Zijn aard.

+ In de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, amen.